

Oblikovanje i analiza algoritama

9. predavanje

Saša Singer

`singer@math.hr`

`web.math.pmf.unizg.hr/~singer`

PMF – Matematički odsjek, Zagreb

Sadržaj predavanja

- Fibonaccijevi brojevi:
 - Uvod, problem FIB, DeMoivreova formula.
 - FIB — rekurzivni algoritam.
 - FIB — aditivni algoritam.
 - Brzo potenciranje i brzo računanje n -tog člana rekurzije.
 - FIB — brzi algoritam.
 - FIB — sve znamenke i stvarna složenost.

Informacije — web stranica

Moja web stranica za Oblikovanje i analizu algoritama je

<https://web.math.pmf.unizg.hr/~singer/oaa/>

ili, skraćeno

<https://web.math.hr/~singer/oaa/>

Kopija je na adresi

<http://degiorgi.math.hr/~singer/oaa/>

Službena web stranica za Oblikovanje i analizu algoritama je

<https://web.math.pmf.unizg.hr/nastava/oaa/>

Fibonaccijski brojevi — Uvod, DeMoivreova formula

Pojednostavljenje DeMoivreove formule

Egzaktna DeMoivreova formula je

$$F_n = \frac{1}{\sqrt{5}} \left(\Phi^n - (-\Phi)^{-n} \right), \quad n \in \mathbb{N}_0.$$

Kako je $\Phi^{-1} < 1$, onda je $\Phi^{-n}/\sqrt{5} < 1/2$, za svaki $n \in \mathbb{N}_0$, pa drugi član možemo zanemariti, tj. vrijedi

$$F_n = \left[\frac{1}{\sqrt{5}} \Phi^n \right], \quad n \in \mathbb{N}_0,$$

gdje $[x]$ označava “najbliže cijelo” od x .

To odgovara korektnom zaokruživanju realnog broja $\Phi^n/\sqrt{5}$ na najbliži cijeli broj!

Implementacija svih algoritama za F_n

Kod implementacije i usporedbe **različitih** algoritama za računanje F_n , za prikaz **Fibonaccijevih** brojeva koristimo

- “najveći” **realni** tip, koji je korektno podržan arhitekturom i programskom bibliotekom u danom jeziku.

U nastavku, standardno koristim tip **double** — za **Intel C**.

Mogu još koristiti **extended** — za **GNU C**, ili **Pascal/Delphi** (ali samo na **ia32**).

Razlozi za **izbjegavanje cjelobrojnih** tipova = F_n **brzo rastu**:

- **mali** raspon prikazivih cijelih brojeva (do F_{93} , sa **64** bita),
- **modularna** aritmetika cijelih brojeva — dobivamo samo **donje** bitove pravog rezultata.

Implementacija DeMoivreove formule

U implementaciji DeMoivreove formule u **realnoj** aritmetici,

• **izbacujemo** i “najbliže cijelo”, tj. vraćamo **realni** broj.

Kod **ispisa**, rezultat se ionako “zaokružuje” na zadani broj decimala, tj. ispis s **0** decimala (**%.0f**) radi to što treba!

Funkcija za računanje F_n po DeMoivreovoj formuli:

```
double Fib(int n)
{
    double Sqrt5 = sqrt(5.0), Fi = (1 + Sqrt5) / 2;

    return pow(Fi, n) / Sqrt5;
}
```

Rezultati za $n = 78$ (Intel C 18.0.1, ia32)

Najveći **egzaktno** prikazivi **Fibonaccijev** broj u tipu **double** je

$$F_{78} = 8\ 944\ 394\ 323\ 791\ 464 \approx 8.9 \cdot 10^{15}.$$

Međutim, zbog grešaka **zaokruživanja** u realnoj aritmetici i u funkcijama **sqrt**, **pow** iz `<math.h>`,

- izračunati rezultat je za **24 prevelik** (gubitak točnosti od **4–5 bitova**, od ukupno **53 bita**).

Izračunati rezultat i pripadno **vrijeme** je:

$F(n) = F_n$	$T(n)$ [s]
=====	
F(78) = 8944394323791488	2.260000e-08
=====	

Rezultati za $n = 2^k$ (Intel C 18.0.1, ia32)

Repeat count: Rpt = 10000000 = 10^7

F(n) = F_n	Rpt * T(n) [s]	c_n = T(n)
=====		
F(2) = 1.1708203932e+00	0.226	2.260000e-08
F(4) = 3.0652475842e+00	0.228	2.280000e-08
F(8) = 2.1009519494e+01	0.226	2.260000e-08
F(16) = 9.8700020263e+02	0.228	2.280000e-08
F(32) = 2.1783090000e+06	0.227	2.270000e-08
F(64) = 1.0610209858e+13	0.226	2.260000e-08
F(128) = 2.5172882568e+26	0.226	2.260000e-08
F(256) = 1.4169381771e+53	0.294	2.940000e-08
F(512) = 4.4893845313e+106	0.293	2.930000e-08
F(1024) = 4.5066996337e+213	0.293	2.930000e-08
=====		

FIB — rekurzivni algoritam

Implementacija rekurzivnog algoritma za F_n

Rekurzivna funkcija za računanje F_n :

```
double Fib(int n)
{
    if (n > 1)
        /* Rekurzivni pozivi. */
        return Fib(n - 1) + Fib(n - 2);

    else /* n <= 1. */
        /* Pretpostavljamo da je n = 0, 1,
           tj., n >= 0. */
        return n;
}
```

Rezultati za $n = 34, \dots, 45$ (*Intel C 18.0.1, ia32*)

$F(n) = F_n$	$T(n)$ [s]	$c_n =$ $T(n) / F(n)$	
F(34) =	5702887	0.045	7.890740e-09
F(35) =	9227465	0.074	8.019537e-09
F(36) =	14930352	0.120	8.037319e-09
F(37) =	24157817	0.193	7.989132e-09
F(38) =	39088169	0.312	7.981955e-09
F(39) =	63245986	0.505	7.984696e-09
F(40) =	102334155	0.816	7.973877e-09
F(41) =	165580141	1.320	7.971971e-09
F(42) =	267914296	2.134	7.965234e-09
F(43) =	433494437	3.452	7.963193e-09
F(44) =	701408733	5.581	7.956844e-09
F(45) =	1134903170	9.029	7.955745e-09

Predviđanje za $n = 78$ (Intel C 18.0.1, ia32)

Uzmimo da je u modelu složenosti $c = 7.9 \cdot 10^{-9}$ (sekundi).

Iz prethodne tablice, to je prilično **točna** aproksimacija (na 2 dekadске znamenke, za još veće n).

Koristeći tu vrijednost, izračunajmo (približno) potrebno vrijeme **rekurzivnog** algoritma za računanje

$$F_{78} = 8\,944\,394\,323\,791\,464 \approx 8.9 \cdot 10^{15}.$$

Dobivamo

$$T(78) = c \cdot F_{78} \approx (7.9 \cdot 10^{-9}) \cdot (8.9 \cdot 10^{15}) \approx 7.03 \cdot 10^7.$$

U prijevodu, algoritam treba oko **70 milijuna** sekundi.

Kad uzmemo da je broj sekundi u jednoj **godini** oko $3.05 \cdot 10^7$, slijedi da **rekurzivni** algoritam za F_{78} traje oko **2.3 godine!**

FIB — aditivni algoritam

Implementacija aditivnog algoritma za F_n

Aditivna funkcija za računanje F_n :

```
double Fib(int n)
{
    double F, F1, F2;
    int i;

    if (n <= 1)    /* Pretp. da je n = 0, 1. */
        return n;

    else { /* n > 1. Inicijaliziraj ‘prozor’
            (prva dva člana). */
        F1 = 0;    // Fib(0) = 0.
        F  = 1;    // Fib(1) = 1.
```

Aditivna funkcija za F_n (nastavak)

```
    /* Pomak (klizanje) ‘prozora’  
       od 3 susjedna clana. */  
  
    for (i = 2; i <= n; ++i) {  
        F2 = F1;           // Pomak F1 u F2.  
        F1 = F;           // Pomak F u F1.  
        F = F1 + F2;      // F = Fib(i) = F1 + F2.  
    }  
  
    return F;  
}
```

Rezultati za $n = 78, 2^k$ (Intel C 18.0.1, ia32)

Repeat count: Rpt = 10000000 = 10^7

$F(n) = F_n$	Rpt * T(n) [s]	$c_n =$ T(n) / n
F(78) = 8944394323791464	0.505	6.474359e-10
F(4) = 3.0000000000e+00	0.025	6.250000e-10
F(8) = 2.1000000000e+01	0.042	5.250000e-10
F(16) = 9.8700000000e+02	0.069	4.312500e-10
F(32) = 2.1783090000e+06	0.164	5.125000e-10
F(64) = 1.0610209858e+13	0.371	5.796875e-10
F(128) = 2.5172882568e+26	0.924	7.218750e-10
F(256) = 1.4169381771e+53	2.024	7.906250e-10
F(512) = 4.4893845313e+106	4.219	8.240234e-10
F(1024) = 4.5066996337e+213	8.614	8.412109e-10

Brzo potenciranje i brzo računanje n -tog člana rekurzije

Implementacije *bez množenja* s 1

Umjesto inicijalizacije $\text{pot} = 1$,

• koja služi tome da algoritam radi i za $n = 0$ (kraći kod), inicijalizaciju pot treba napraviti “na pravom mjestu”.

Za potenciranje *množenjem*, inicijalizacija je $\text{pot} = x$, čim znamo da je $n \geq 1$.

Za *binarno* potenciranje, inicijalizacija je $\text{pot} = b$,

• u trenutku kad naiđemo na *prvu* binarnu znamenku jednaku 1 u (trenutnom) n .

Potenciranje množenjem — *bez množenja s 1*

```
double pow_mul(double x, int n)
{
    double pot;
    int i;

    if (n > 0) {
        pot = x;
        for (i = 2; i <= n; ++i)
            pot *= x;
        return pot;
    } else
        return 1.0;
}
```

Binarno potenciranje — *bez množenja s 1*

```
double pow_bin(double x, int n)
{
    double pot, b = x;

    /* Prvo rijesimo specijalni slucaj n = 0. */
    if (n == 0) return 1.0;

    /* Sve dok je (trenutni) n paran (zadnja
       binarna znamenka je 0), kvadriraj b i
       obrisi zadnju znamenku u n. */
    while ((n & 1) == 0) { // (n % 2 == 0)
        b *= b; // Kvadriraj b.
        n >>= 1; // n /= 2;
    }
}
```

Binarno potenciranje — *bez množ. s 1 (nast.)*

```
/* Zadnja binarna znamenka (trenutnog) n je  
jednaka 1, tj. n je neparan.  
Inicijaliziraj pot na b, obrisi zadnju  
znamenku (jedinicu). */
```

```
pot = b;  
n >>= 1;    // n /= 2;
```

Binarno potenciranje — *bez množ. s 1 (nast.)*

```
    /* Petlja za preostale binarne znamenke
       od n. */
while (n > 0) {
    b *= b;    // Kvadriraj b.

    /* Ako je n neparan, onda akumuliraj
       produkt u pot (pomnoži pot s b). */
    if ((n & 1) != 0) pot *= b;

    n >>= 1;    // n /= 2;
}

return pot;
}
```

FIB — brzi algoritam

Implementacija brzog algoritma za F_n

Koristimo binarno potenciranje, bez dodatnog množenja s 1, i

- za parne n — eksplicitno postavljamo prvu matricu na F^2 , a ne na F .

Rezultati za $n = 78, 2^k$ (Intel C 18.0.1, ia32)

Repeat count: Rpt = 100000000 = 10^8

F(n) = F_n	Rpt * T(n) [s]	c_n = T(n) / lg(n)
F(78) = 8944394323791464	1.144	3.788280e-09
F(4) = 3.00000000000e+00	0.286	2.976358e-09
F(8) = 2.10000000000e+01	0.372	2.580898e-09
F(16) = 9.87000000000e+02	0.472	2.456015e-09
F(32) = 2.17830900000e+06	0.598	2.489317e-09
F(64) = 1.0610209858e+13	0.725	2.514988e-09
F(128) = 2.5172882568e+26	0.891	2.649285e-09
F(256) = 1.4169381771e+53	1.050	2.731797e-09
F(512) = 4.4893845313e+106	1.254	2.900041e-09
F(1024) = 4.5066996337e+213	1.455	3.028392e-09

Rezultati za $n = 2^k - 1$ (Intel C 18.0.1, ia32)

Repeat count: Rpt = 100000000 = 10^8

F(n) = F_n	Rpt * T(n) [s]	c_n = T(n) / lg(n)
=====		
F(3) = 2.0000000000e+00	0.373	4.898227e-09
F(7) = 1.3000000000e+01	0.567	4.203730e-09
F(15) = 6.1000000000e+02	0.843	4.491024e-09
F(31) = 1.3462690000e+06	1.166	4.898628e-09
F(63) = 6.5574703198e+12	1.461	5.087398e-09
F(127) = 1.5557697022e+26	1.813	5.399474e-09
F(255) = 8.7571595343e+52	2.149	5.595027e-09
F(511) = 2.7745922289e+106	2.521	5.831973e-09
F(1023) = 2.7852935507e+213	2.866	5.966044e-09
=====		

Usporedba algoritama (Intel C 18.0.1, ia32)

Pregled potrebnih vremena za računanje F_{1023} i F_{1024} , za razne algoritme:

algoritam	$T(1024)$	$T(1023)$
f_moivre	$2.930 \cdot 10^{-8}$	$2.920 \cdot 10^{-8}$
f_summa	$8.614 \cdot 10^{-7}$	$8.607 \cdot 10^{-7}$
f_binpow	$1.878 \cdot 10^{-8}$	$3.066 \cdot 10^{-8}$
f_binpow_w	$1.825 \cdot 10^{-8}$	$3.024 \cdot 10^{-8}$
f_binpow_1	$1.577 \cdot 10^{-8}$	$2.870 \cdot 10^{-8}$
f_binpow_2	$1.455 \cdot 10^{-8}$	$2.866 \cdot 10^{-8}$

Uočite da je dobro implementirano binarno potenciranje brže od DeMoivreove formule!

FIB — sve znamenke i stvarna složenost

